

HOÁN CẢI TỘI NHÂN NHỜ TRÀNG CHUỖI MÂN CÔI

... Trên chuyến xe lửa tốc hành từ Milano về thủ đô Roma, cô Armida Barelli (1882-1952) vừa đọc sách vừa suy niệm. Một lúc lâu sau đó cô rút tràng hạt Mân Côi từ trong túi áo ra lần. Chính lúc ấy cô bỗng để ý đến người hành khách đang ngồi trước mặt. Bà trông thật trẻ và thật đẹp nhưng lại có khuôn mặt nhợt nhạt và buồn ảo não! Tự nhiên lòng cô Armida dâng lên niềm thương cảm sâu xa. Cô tự nhủ:

- Hay là mình mời bà cùng lần hạt chung với mình? Bởi vì, chỉ lời Kính Mân Côi mới đủ sức mạnh mang lại niềm an ủi cho n

Nghĩ thế nên cô Armida mạnh dạn cất tiếng hỏi:

- Bà có muốn lần hạt chung với tôi không?

Không ngờ, người nữ hành khách trẻ tuổi nhận lời. Thế là cả hai cùng sốt sắng lần hạt Mân Côi.

Lần hạt xong, cô Armida Barelli nhẹ nhàng nói với người thiếu phụ:

- Tràng kinh Mân Côi vừa rồi tôi đã đọc để cầu nguyện theo ý chỉ riêng của bà!

Người khách lạ thì thào:

- Cám ơn cô! Tôi đang rất cần!

Nói xong, bà bỗng bật khóc và nói qua làn nước mắt:

- Tôi bỏ nhà, bỏ chồng trốn đi. Tôi đến Roma để đi theo một người đàn ông, không phải là chồng tôi! Nếu mà Mẹ tôi biết được, hẳn Mẹ tôi sẽ buồn vô kể!

Tiếng "MẸ" nhiệm màu, vừa được chính người thiếu phụ nhắc đến.

Cô Armida Barelli lợi dụng ngay danh xưng MẸ thân yêu để khuyên người phụ nữ trẻ tuổi hãy quay về với thân mẫu, nhưng nhất là hãy quay về với hiền phu, có lẽ đang lo âu sầu khổ vì cái ra đi bất ngờ của vợ! Người đàn bà trẻ lặng lẽ nghe. Sau đó bà đơn sơ thú nhận:

- Tâm lòng tôi bồn loạn và hối hận tràn trề trong khi tôi chậm rãi đọc và thưa từng lời kinh Kính Mừng MARIA chung với cô. Trước đó, khi ngồi đối diện với cô và trông thấy khuôn mặt trong sáng khả ái của cô, tôi cũng đã bắt đầu bị dẫn dắt vì hành động sai trái của mình!

Cô Armida Barelli tiếp tục thuyết phục người thiếu phụ quay trở về nhà và cô đã thành công. Cả hai bỏ dở cuộc hành trình và cùng xuống ga xe lửa tại Firenze. Cô Armida đưa thiếu phụ đến nhà trọ do các Nữ

Tu trông coi rồi viết thư báo cho hiền mẫu của thiếu phụ biết và xin bà đến Firenze để đón con gái trở về nhà. Như thế, một con chiên lạc được đưa trở lại gia đình nhờ tràng Kinh Mân Côi.

Tràng Chuối Mân Côi quả thật là tràng dây cứu rỗi, đúng như lời dạy và lòng tin tưởng của thánh Alfonso Maria de' Liguori (1696-1787), vị sáng lập dòng Chúa Cứu Thế và là Tiến Sĩ Hội Thánh. Vào những ngày cuối đời, khi tuổi đã cao, thánh nhân không bao giờ bỏ qua một ngày mà không lần hạt Mân Côi.

Một buổi tối, vì không nhớ mình đã lần hạt chưa, thánh nhân hỏi vị tu huynh đang giúp ngài:

- Thầy có thấy tôi đã lần hạt Mân Côi trong ngày hôm nay chưa?

Vị tu sĩ cho biết đã thấy ngài lần hạt rồi, nhưng thánh Anphongsô vẫn không an tâm. Ngài hỏi đi hỏi lại:

- Thầy nghĩ như vậy phải không? Thầy có chắc đã trông thấy tôi lần hạt rồi không? Thầy không biết rằng, đây là lòng sùng kính, là lời kinh Mân Côi rất quan trọng đối với phần rỗi linh hồn tôi sao?

... "Có điềm lớn xuất hiện trên trời. Một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng và đầu đội triều thiên 12 ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quần quai vì sắp sinh con. Lại có điềm khác xuất hiện trên trời. Đó là một con rồng lớn, đỏ như lửa, có bảy đầu và mười sừng, trên bảy đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên trời mà quăng xuống đất. Rồi con rồng đứng chực sẵn trước mặt người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi Bà sinh xong là nó nuốt ngay con Bà. Bà sinh được một người con, một người con trai, người con này sẽ dùng trượng sắt mà chần dất muôn dân" (Khải Huyền 12,1-5).

(P. Stefano Maria Manelli, "Il Santo Rosario e I Santi", Casa Mariana Editrice, 1972, trang 27-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt